

கி
சிவாமயம்

திருக்கோதீஸ்சாரக் திருப்பதிகங்கள்

உரையுடன்

யார்ப்பானைக் கூட்டுறவுந் தமிழ்நூற் பதிப்பு
விற்பனைக் கழகம் — (வரைவுளது)

.. ந. நூ. ப. வி. க. வெளிப்பு, 2.

வ

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞனசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரும்
சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும்
அருளிச்செய்த

திருக்கேத்சரத்திருப்பதீகங்கள்

தருமபுர ஆதீனத் தமிழ்ப் புலவரும்
சைவசித்தாந்தச் செம்மலுமாகிய
சைவத்திருவாளர்
காஞ்சிபுரம் க. வச்சிரவேலுமுதலியர், B. A., L. T.
எழுதிய உரையும்

வண்ணை - நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின்
முன்னாள்
தலைமையாசிரியர்
வித்துவானும், பண்டிதமணியுமாகிய
ந. சுப்பையரிஸ்ளை எழுதிய
உரைக்குறிப்பும்.

பாஸ்பானக் கூட்டுறவுத் தமிழ்நூற் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம்
செட்டியார் மடம் - வட்டுக்கோட்டை

முதற் பதிப்பு : 1968

1100 பாடகள்

வ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பதிப்புரை

பதிப்புரிமை.

விலை சதம்: 60.

Published by

JAFFNA CO-OPERATIVE TAMIL BOOKS
PUBLICATION & SALES SOCIETY LTD.
(Regd. No. J/1538 of 10-11-67)

CHETTIAR MADAM — VADDUKODDAI.

அச்கப்பதிவு: கூட்டுறவு அச்சகம்,
57, பிரதான வீதி,
ஊழியர்பாணம்.

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ்செய்யு மாறே— திருமந்திரம்.

ஏழாம் திருநாட்டிலே தேவாரப்பாடல் பெற்ற சிவத் தலங்கள் இரண்டினுள் ஒன்றாகிய திருக்கேதீச்சரம் வடமாகாணத்திலுள்ள மன்னார் மாவட்டத்தில் மாதோட்டத்தில் உள்ளது. இத்திருக்கேதீச்சரத்திற்குத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் பாடியருளிய திருப்பதிகமொன்றுஞ் சந்தரமூர்த்திநாயனார் பாடியருளிய திருப்பதிகமொன்றும் இருக்கின்றன. இவற்றிற்குத் தருமை ஆதீனத் தமிழ்ப் புலவரும் சித்தாந்தக் கலைச்செல்வருமாகிய, காஞ்சிபுரம் சைவத்திருவாளர் க. வச்சிரவேலுமுதலியார் ஆக்கிய உரையினையும், வண்ணார்பண்ணை நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத் தலைமை ஆசிரியராயிருந்த வித்துவான், பண்டிதமணி திருவாளர் ந. கூப்பையின்லை எழுதியதுவிய உரைக்குறிப்புக்களையும் கொண்ட இந்நாலைத் தமிழ்மக்கள் முன்னிலையிற்சமர்ப்பிப்பதில் மிக மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

திரு. வச்சிரவேலுமுதலியார் சென்ற 1967 ஆம் ஆண்டு ஒன்றினங்கள் இரண்டாம் நாள் திருக்கேதீச்சரத்துக்கு வழிபாட்டுக்காகச் சென்றார்கள். அங்கே அன்று மாலை குழுமியிருந்த அடியார்கள் முன்னிலையிலே, கோப்பாய் நாடானுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சி. கதீரவேலுப்பிள்ளையின் கேள்விக்கிணங்கி, ஓர் அரிய விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள். அவ்விரிவுரை

யிலே திருக்கேதீச்சரத் தேவாரத் திருப்பதிகங்களிலே பொதிந்து கிடக்கும் சித்தாந்தக் கருத்துக்களையும் பிற நயங்களையும் பலருமுவக்கும் வண்ணம் விளக்கினார்கள். தேவாரங்களுக்கு அவர் கூறிய விளக்கங்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்த அடியேன் அவற்றை உரை வடிவாக்கித் தரும்படி அப்போது வேண்டிக்கொண்டதற்கிணங்க, அவர்கள் அன்பு கூர்ந்து இப்போது எழுதியதினார்கள்.

திரு. வச்சிரவேலுமுதலியார் எழுதிய உரையினைப் பார்வைசெய்த பெருமதிப்புக்குரிய இயற்றமிழாசிரியர், வித்துவான், பண்டிதமணி திரு. ந. சுப்பையபிள்ளை சில இன்றியமையாக் குறிப்புரைகளை அன்பு கூர்ந்து எழுதியதினார்கள். அவை இவ்வுடுக்குறியிட்டுக் காட்டப்பட்டன.

திருக்கேதீச்சரத் தேவாரத் திருப்பதிகங்களைப் படித்து உண்மைப் பொருளையும் ஏனைய சிறப்புக்களையும் அறிந்து சுவைத்தும் படித்தும் பயன்பெற இவ்வரைகள் துணைசெய்ய மென எண்ணுகின்றோம்.

உரையினை எழுதியதியை திரு. வச்சிரவேலுமுதலியார்க்கும் விளக்கக் குறிப்புக்களையும் இலக்கணக் குறிப்புக்களையும் எழுதியுதவியை திரு. ந. சுப்பையபிள்ளைக்கும் எமது நன்றியைச் செலுத்துகின்றோம்.

இந்துால் எங்கள் இரண்டாவது வெளியீடெண்ணும், எங்கள் கழகம் கூட்டுறவுச் சங்கமாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட பின்வரும் முதல்வெளியீடுஆகும். எனவே, இச்சந்தரப்பத்தில் எங்கள் கழகத்தில் அதிக சிரத்தைகொண்டு அதனைக் கூட்டுறவுச் சட்டத்துக்கமையப் பதிவுசெய்யப் பலவழிகளிலும் உதவிய, கூட்டுறவுச் சங்கப் பரிசோதகர்கள், திரு. மா. தில்லைநாயகம், திரு. க. சரவணமுத்து ஆகியோர்க்கும், பதிவுசெய்துதவப் பெருந்தொண்டாற்றிய யாழ். மேற்குக் கூட்டுறவு அபிவிருத்தித் துணை ஆணையாளர், திரு. பூ. குமாரசுவாமிக்கும் எங்கள் நன்றிக்கடப்பாட்டைக் கூறிக்கொள்ள கின்றோம்.

இந்துால் அச்சாகுங்காற் பிழை திருத்தஞ்செய்த எங்கள் கழகச்செயலாளர் சைவப்புலவர், சித்தாந்த பண்டிதர் திரு. இ. செல்லத்துரைக்கும், இதனை இங்ஙனம் அச்சிறப்பதிப்பித்துதவிய யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவு அச்சக அதிபர், எழுது வினைஞர், தொழிலாளர் ஆகிய அனைவர்க்கும் எங்கள் நன்றி உரியது.

அனைவருக்கும் கெளரியம்மை சமேதகேதீச்சரப்பெருமானின் திருவருள் பெருகிப் பொலிவதாக.

எங்கள் முதல் வெளியீடாகிய சேக்கிழார் நாயனார் புராணத்தை ஆதரித்த தமிழ்மக்கள் இதனையும் ஆதரிப்பார்கள் என்று எண்ணுகின்றோம். வணக்கம்.

செட்டியார்மடம்,
வட்டுக்கோட்டை.

13-3-68

சி. சிவருநாதன்,
தலைவர்,
யாழ். கூட்டுறவுத் தமிழ்நாற்பதிப்பு
விற்பனைக் கழகம் (வ-து)

முன்னுரை

சிவன்ரேடோக் குந்தெய்வந் தேடினும் இல்லை என்பது திருமூலர் வாய்மொழி. அம்முழுமுதற் பரம் பொருள் தன் அருமையில் எளிய அழகினை உலகத்தார்க்கு வரலாற்று முழுவொளியில் விளக்கியருளிய புண்ணிய நாடு தெய்வத்தண்டமிழ் நாடேயாகும். அந்நாட்டு மக்கள், உலக வாழ்க்கையில் எழும் துப்ப அலைகளால் அலைக்கப் பட்டுப் பிறவிக் கடலில் ஆழாதபடி, முதல்வன் திருவடியாகிய புண்ணையைப் பற்றி நின்று, இம்மை மறுமைப்பயன்களை ஒருங்கே பெற்றுயதற்பொருட்டு அம்முதல்வனுற் கொடுக்கப்பட்ட திருவருட்டகொடையே தேவாரத்திருப்பதிகங்களாகும். அவை 'கண்ட பெரு மந்திரம்' எனப்படும் பெருமையினை உடையவை. இத்தகைய திருப்பதிகம் பெற்ற அருணிலைத் தானங்கள் ஈழநாட்டில் உள்ளவை திருக் கேதீச்சரம், திருக்கோணமலை என்னும் இரண்டும் ஆம்.

இவற்றுள்ளே திருக்கேதீச்சரஞ் சென்று தொழும் பேறு அடியேனுக்குச் சென்ற வைகாசித் திங்களில், திருவருள் வயத்தால் யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வி நிலையங்களிற் பணியாற்றும் சைவ ஆசிரியர்களுடைய அன்பின் வலியாற் கிட்டியது. அப்பொழுது அத்தலத்திற்குரிய திருப்பதிகங்களைப் படித்து அவற்றின் அரும்பொருளைச் சிந்திக்கும் வாய்ப்பு உண்டாயிற்று. அங்கு உடனிருந்த உழுவல் அன்பர் திரு. சி. சிவகுருநாதன் அவர்கள் அத்திருப்பதிகங்களுக்கு அடியேனுடைய உரை இருத்தல் வேண்டும் என்று உளம் பற்றினார்கள். அவர்தம் இறவாத இன்ப அன்பின் விளைவே இவ்வரையின் வெளியீடு. இச்சிவபத்தி அவர்க்கு முன்னேத்

தவத்தாலும், 'வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பு' என ஆத்திரையன் பேராசிரியன் பகர்ந்த தவஞ்செய்த நற்சார்பாலும் வந்தது. இவர்களையும் இவர்தம் சுற்றறத்தினை ரையும் இறைவன் திருவருள் காத்தருஞூம் என்பது உறுதி.

இலங்கையினின்றும் காஞ்சிபுரம்போந்தபின் அத்திருப் பதிகங்களுக்குச் சுருங்கிய உரை ஓன்றினைச் சில பாடல்களுக்குப் பதவுரையாகவும், ஏனையவற்றுக்குப் பொழிப்புரையாகவும், எழுதி முடித்து அனுப்பினேன். அதனை, இருமொழிப் பயிற்சியும், வரன்முறையாற் பெற்ற பழுத்த புலமையும், நிரம்பிய ஆராய்ச்சியும் உடையராய் விளங்கும். தோலா நாவின் மேலோராகிய, வித்துவான் உயர்திரு. ந. சப்பைய பிள்ளையவர்கள் மீளநோக்கிச் சிற்சில திருத்தங்களைச் செய்தும், அங்ஙனம் நோக்கும்போது தம் உணர்விற் கிளர்ந்து எழுந்த சிறந்த உரைக்குறிப்புக்களைக் கொடுத்தும் உபகரித்துள்ளார்கள்.

மேலும், எனது அன்பிற்கும் மதிப்பிற்கும் உரிய ஆசிரி யர் உயர் திரு. மு. கந்தையா, ப. ஆ, அவர்கள் இன்றியமையாத வரலாறுகளை எழுதியுதவியுள்ளார்கள்.

இங்ஙனம் திருப்பதிக உரையை அலங்கரித்தருளிய இவ்விரு பெருஞ்சான்றேர்க்கும் எனது அன்பு கலந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இவ்வரையைக்கொண்டு திருப்பதிகங்களின் பயன் உணர்ந்து பாராயனங்செய்யும் அன்பர்கள் பின்வரும் உண்மைகளைக் கருத்திற் கொள்ளுதல் நன்று:-

1. ஆங்காங்குள்ள மக்கள் அவ்வத்திருப்பதிகங்களை அன்றன்று காலையும் மாலையும் ஒது முதல்வளை வழிபடவேண்டும் என்பது திருப்பதிகங்களை அருளிச்செய்த அருளாசிரியர்களுடைய திருவள்ளக்கிடை.

2. திருப்பதிகங்கள் நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளர்ந்த மறைமொழியாகிய மந்திரங்களாம்.

3. பாடல்களிற் குறிக்கப்படும் முதல்வன் திருவுருவும் செயல்களும் உயிர்களுக்குப் போகம், மோட்சம், வினாக்கம் என்னும் பயன்களை அவ்வப்போதே விளைக்கும் ஆற்ற விடையவை.

4. சிவபிரானுக்குக் கூறப்படும் திருவுருவம் கருதுவார் கருத்தோடு ஒன்றி எழுந்து அவரை அநித்தப் பொருளினின் றும் நித்தப்பொருளுக்கும், இருளினின்றும் ஒளிக்கும், அழிநிலையினின்றும் சாவா மூவாப் பெருநிலைக்கும் அழைத் துச் செல்லும் அருள்ளுருவம். அதுவே நமக்கு நம்முன்னேர் தேடிவைத்த அருநிதி.

“ யாதே ரூத்ர சிவாதநூர் அகோரா (அ) பாபகாசின்

தயா நல்த துவா சந்தமயா கிரிசந்த அபிசாறுவி ஹி
யாதே ரூத்ர சிவாதநூர் சிவா விச்வாறு பேஷ ஜி
சிவா ரூத்ரஸ்ய பேஷ ஜி தயா நோம்ருட ஜீவசே”.

[இன்னல் களைந்து ஆளும் இறைவ, கயிலையிலிருந்து இன்பந்தருவோய்! உனது மங்கலமும் அமைதியுமடைய பரமுத்தியை விளக்கும் எவ்வுருவம் உண்டோ உயர் நலம் அளிக்கும் அவ்வுருவாய் எங்களுக்கு மெய்யனர்வை அருளுக!

இடர்களைந்தருளும் முதல்வ, என்றும் பிறவிப்பினிக்கு மருந்தாக உள்ள, உன்னேடு உடனை இன்புறுத்தும் மருந்தாகிய எந்த உனது திருவருள் உருவம் உண்டோ அவ்வுருவாய் எங்களை வாழ்வாங்கு வாழ அருள் புரிக.]

காஞ்சிபுரம்.

14-10-1967

இங்ஙனம்

க. வச்சிரவேலுமுதலியார்

வ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்
அருளிச் செயத

திருக்கேதீச்சாத் திருப்பதிகம் (உரையுடன்)

திருஞானசம்பந்தர் திரு இராமேச்சரம் பணிந்து பாடி, அவ்லுரிலே நின்றசீர்நெடுமாறர், மங்கையர்க்கரசியார், குலச்சிறையார் என்னும் அன்பர்க்களோடு எழுந்தருளி யிருந்த காலத்தில், ஈழநாட்டில் உள்ள திருக்கோணமலை, திருக்கேதீச்சாரம் என்றும் சிவத்தலங்களை நினைந்து பணிந்து திருப்பதிகம் பாடி ஏத்தியருளினார். பின்வருவது அங்ஙனம் அவர் ‘திருக்கேதீச்சாரத்தண்ணல் செய்ய பாதம்—உன்னி மிகப்பணிந்து ஏத்தி’ அருளியது.

இரண்டாந் திருமுறை 107 ஆம் திருப்பதிகம்
பண்-நட்டராகம் இராகம்: பந்துவராளி.

திருச்சிற்றம்பலம்

விருது குன்றமா மேருவில் நானர வான் லெரியம்பாப் பொருது மூவெயில் செற்றவன் பற்றினின் றுறைபதி யெந்நானும் கூது கின்றஹர் களைகடற் கடிகமற் பொழிலணி மாதோட்டம் கருத நின்றகே தீச்சரங் கைதொழுக் கடுவினை யடையாவே. (1)

(இதன் பொருள்): விருது குன்ற—(திரிபுரத்து அசரர்களுடைய) வெற்றி கெடும்படி; மாமேருவில் அரவு நாண் ஜ(க)ானல் எரி அம்பா(க) பொருது மூவெயில் செற்றவன்—பெரிய மேருமலையை வில்லாகவும், ஆதிசேடனை நானைகவும், சடும் நெருப்பை அம்பின் முனையாகவும் கொண்டு போர் செய்து (பற்றது திரிய வல்ல) முப்புரங்களையும் நீருகும்படி அழித்தருளிய சிவபெருமான்; பற்றி நின்று

உறைபதி—இடமாகக் கொண்டு என்றும் உறைகின்ற தலமும்; எந்நாளும் கருதுகின்ற ஊர் கணைகடல் கடிகமழ் பொழில் அணி மாதோட்டம்—(போகம் வேண்டுவோர்) நாடோறும் நினைக்கின்ற ஊருமாகிய ஓவிக்கும் கடல் சூழ்ந்த நறுமணம் பொருந்திய சோலைகள் அழைகச் செய்கின்ற மாதோட்டத்தில் உள்ள; கருத நின்ற கேதீச்சரம்—(வீடுபேற்றை விரும்புவோர்) என்னும்படி நிலைத்துள்ள திருக்கேதீச்சரத்தை; கைதொழு கடுவினை அடையாவே—கைகூப்பித் தொழுதால் (அங்குளம் தொழுவாரை) அடைதற்குரிய கொடிய வினைகள் காரியப்பட்டு வருத்த மாட்டா என்பது நிச்சயம் என்றவாறு.

‘ஆகையால், யாம் கைகூப்பித் தொழுவோமாக’ என்பது இசையெச்சத்தால் வருவித்துவரைக்க நின்றது.

குறிப்பு: இறைவன் உறையும் பதியும் மக்கள் எந்நாளும் கருதுகின்ற ஊரும் ஆகிய மாதோட்டம் என்க. மாதோட்டம் என்பது ஊரின் பெயர்; சோலைகளின் மிகுதிப்பறி வந்த பெயர் என்ற பொருத்தம். மகாதுவட்டாபுரம் என்பதன் திரிபு எனப்புராணம் கூறும். கேதீச்சரம்—திருக்கோயிலின் பெயர், கேதுவழிப்பட்டு மக்களுக்கு மெய்யனர்வும் வீடுபேறும் செய்விக்கும் கோள் நிலைமை பெற்றமையால் வந்த பெயர். திரிபரங்களை நீறுபட்டழியச் செய்த முதல்வளிடம் ஆதலீன வழி படுவோர்க்குப் பகையாக உள்ள வினை நீறுபடுதல் நிச்சயம் என்பது கருத்து. முப்புரம் ஏரித்த வரலாற்றில், ‘சிவபிரான் ஒருவனே முழு முதல்வள்; ஏனைய கடவுளர் அவனால் செலுத்தப்படும் கருவிகளே என்பதும், சிவவழிபாடு உள்ளவர் என்றஞ் காக்கப்பெறுவர் என்பதும் பிறவும்’ ஆகிய சமய ஊனமைகள் உணர்த்தக்கவை.

பாடல் வீணையர் பலபல சரிதையர் எருதுகைத் தருந்த்டம் ஆடல் பேணுவர் அமர்கள் வேண்டங்கு சூண்டிருள் கண்டத்தாடமாவது இருங்கடற் கரையினில் எழில்திகழ் மாதோட்டம் நேடிலாதகே நீச்சரந் தொழுதெழுக் கெடுமிடர் வினைதானே. (2)

(இ-ள்): பாடுதலோடு வீணையை இசைப்பவரும், பற்பல வரலாற்றை உடையவரும், தரும தேவதையாகிய விடை

யைச் செலுத்துபவரும், பிறரால் செய்தற்கரிய பஞ்சகிருத் திய நடனத்தை ஆன்மாக்களின் ஈடேற்றறத்தைக் குறித்துச் செய்பவரும், தம் திருவருளின் துணையைத் தொடக்கத்திற் கருதாத தேவர் கள் பின்னர் உணர்ந்து வணங்கி வேண்டிக் கொள்ள அதற்கு இரங்கி ஆலகாலம் என்னும் நஞ்சை உட்கொண்டு கழுத்தில் நிறுத்தினமையால் அந்நஞ்சின் நிற மாகிய கருமையைப் புலப்படுத்தாநிற்கும் கழுத்தை உடையவரும் ஆகிய சிவபிரானுக்கு எந்நாளும் உறையுமிடமாயுள்ளது, பெரிய கடவின் கரையில் அமைந்துள்ள அழகு விளங்கும் மாதோட்ட நகராகும்; அந்நகரத்தில் உள்ள அழிவில்லாத திருக்கேதீச்சரத்தைத் தொழாநின்று எழுந்தால், துன்பங்களைத் தரும் வினை தானே கெடும். எ-று.

குறிப்பு: எருது உகைத்து எனப்பிரிக்க. உகைத்தல்-செலுத்துதல், அஃதாவது, ஊர்தியாகக் கொண்டும் கொடியாக உயர்த்தி யும் நடத்துதல். ஈடம்-இடம் என்பதன் நீட்டல் விகாரம்.

உயிர்கள் போகமும் வீடும் வினை நீக்கமும் பெற்று உய்தற பொருட்டு இறைவன் முறையே போகவடிவு, யோகவடிவு, வீரவடிவு என்னுந் திருக்கோலங்களைக் கொண்டு நீகழ்த்திய செயல்களை வேதமும் புராணமும் பலவாகக் கூறுதலின், பல பல சரிதையர் என்றார். ஈணுதுத் திருநடனம் என்றது தால், சூக்கும், அதிகுக்கும் ஜூந்தெதாழிகளையும் பர நடனத்தையும் குறித்தவின், அதனைச் செய்தல் சிவபிரானுக்கன்றி ஏனை உயிர் களுக்குக் கூடாமையின் அருந்தட்டம் என்றார். திருநீலகண்டம் உயிர்கள் செய்யும் வினையால் விளையும் தீமையை நீக்கித் தன்னை நினைத்தலால் வரும் பறபோக விளைவைத் தருவது. ‘எழின்’ என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் ‘எழு’ எனத் திரிந்தது; ‘ஊனுண்ண, அண்ணுத்தல் செய்யாதளறு’ என்ற திருக்குறளிற்போல. துயிலப்புகும்போது திருக்கேதீச்சரம் தொழுது துயின்று, பின் உணர்வு தெளிந்து எழும்போது தொழாநின்று எழுக என்பார் “தொழுதெழு” என்றஞ்சிச் செய்தார்.

சிவபெருமான் நஞ்சண்ட நீகழ்ச்சி விவரத்தினைக் கந்த புராணம் - தத்தியுத்தரப்படலம் 334 - 359 செய்யுட்களிற் பார்க்க.

பெண்ணேர் பாகத்தர் பிறைதவும் சடையினர்
அறைகழல் சிலம்பார்க்கச்
சுன்னம் ஆதரித் தாடுவர் பாடுவர்
அகந்தொறும் இடும்பிச்சைக்கு)
உண்ணல் ஆவதோர் இச்சையின் உழல்பவர்
உயர்தரு மாதோட்டத்
தன்னல் நன்னுகே தீச்சரம் அடைபவாக
கருவினை அடையாவே. (3)

(இ-ன்): தமது திருமேனியில் ஒரு பாகத்தைத் திருவருளாகிய பெண் உருவாகக் காட்டி நிற்பவரும், பிறைமதி தவமும் சடை முடியினரும், தமது வீரத்தைச் சொல்லும் கழலும் சிலம்பும் ஒளிக்கும்படி திருநிற்றையும் அன்பர்கள் சாக்தும் பொற்சன்னண்தையும் விரும்பிப் பூசிக்கொண்டு திருக்கூத்து ஆடுவோரும், கீதங்களைப் பாடுவோரும், தாருகாவனத்துப் பெண்டிர் இடுகின்ற பிச்சையை ஏற்று உண்ணுதற்கு விருப்பம் உடையவர்போல அவர்தம் வீடுதோறும் சென்றவரும் ஆகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள, உயர்ந்த மரங்களையுடைய மாதோட்டத்தின்கண்ணதாகிய திருக்கேதீச்சரத்தை அடைக்கலமாகப் புகுந்து வழிபடுவோரைக் காணுதற்கு அரியனவாய் வந்து விளையும் இரு வினைகளும் வந்து பொருந்தமாட்டா; அன்னேர் வினையின் நீங்கி வீடுபேறடைவர். எ-று.

குறிப்பு: உரையில் உள்ள இறுதி வாக்கியம் குறிப்பெச்சத்தால் வருவித துரைக்க நின்றது. கழல்-வீரத்தையும் கொடையினையும் புலப் படுத்தும் கால் அணி. சிலம்பு-ஒரு நெறிய மனமுடைய யோகியர்க்கு முதல்வன் திருவடியைக் காட்டும் ஒவி தோன் றுதற்குக் காரணமாகிய விந்து. சுன்னம்-திருநிற்றையும் பொற்சன்னண்தையும் இரட்டுற மொழிதலாற் குறிக்கும். உயர்தரு: வினைதொகை. தரு-மரம்: உயர்தரு-உயரும் எனினும் பொருந்தும். ஆதரித்து-விரும்பி. அஃது உபசார வழக்குப்பற்றிப் பூசுதல்மேல் நின்றது. ஆடுவர்-நடனரு செய்வார். இனி ‘சுன்னம் ஆதரித்து ஆடுவர்-சுன்

ணத்தை வீரும்பிப் பூசுவர்’ என உரைப்பினும் பொருந்தும். அண்ணல்-தலைவன், இங்குச் சிவபிரான், அண்ணல் நன்னு கேதீச்சரம், மாதோட்டத்துக் கேதீச்சரம் எனக் கூட்டுக.

சிவபிரான் பிறையை அணிந்த வரலாற்றினைக் கந்தபுராணம்-சந்திரசாபப் படலத்துக் காண்க.

பொடுகொள் மேனியர் புலியதள் அரையினர்
விரிதரு கரத்தேந்தும்
வடுகொள் முவிலை வேவினர் நூலினர்
மறிகடல் மாதோட்டத்(து)
அடுகள் ஆதரித் திருந்தகே தீச்சரம்
பரிந்தசிந் தையராகி
முடுகள் சாய்த்தடி பேணவல் லார்தம்மேல்
மொய்த்தெழும் வினைபோமே. (4)

(இ-ன்): திருநிற்றைக் கொண்டு விளங்கும் திருமேனியை படையவரும், புவித்தோலை உடுத்த அரையினரும், ஒன்று மூன்றுயக் கிளாத்துள்ள, கூரிய முத்தலை வேலைக் கையிற் கொண்டவரும், பூணால் அணிந்தவரும் ஆகிய முதலாசிரி யர் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள, அலீகள் கீழ் மேலாகப் புரஞும் கடலின் கரையில் உள்ள மாதோட்டத்தின் கண்ணதாகிய திருக்கேதீச்சரத்தை அன்பு கொண்ட நெஞ்சுடன் தலையால் வணங்கி அம்முதல்வனது அருள்வழி நிற்க வல்லார்மேல் கூடித் தாக்கவரும் வினைகள் தம்வளி கெட்டு அழியும் எ-று.

குறிப்பு: விரிதரு முவிலை எனக் கூட்டுக. திரோதான சக்தி ஒன்றே சன்னி. உரோதயித்திரி, ஆரினி என மூன்றுக் கிரிந்து முறையே அயன். மால். உருத்திரன் என்னும் மூவரிடத்துத் தங்கிப் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல்களைச் செய்கின்றது என்பதன் அடையாளமே மூவிலைக்குலம்: “‘மூன்று-மூத்துதி யுள் நின்றியலுந் தொழல்-மூன்றும் ஆயின் மூவிலைச் சூலத் தநன்’” என்பது அப்பர் அருள்வாக்கு. “‘மூவிலை ஒருதாட்குலம் ஏந்து தல்-மூவரும் யான் என மொழிந்த வாரே’”

என்னும் பட்டினத்துப்பிள்ளையார் திருவாக்கும் சிந்தித்தற்கு உரியது.

முடிகள் சாய்த்தல்-யான் எனது என்னும் செருக்கற முதல் வலேடு ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்றலையும், அடிபேணல்-அங்ஙனம் நின்று அவன் அருளால் அன்றி ஒன்றையும் அறிந்தியற்றிடா மையினையும் குறித்து நின்றன. இங்ஙனம் 'சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகுவார்க்குச் சார்தரு நோய் சார்தரா' எனத் திருவள்ளுவரும், 'மலமாயை தன்னேடு வல்லினை இன்றே' என மெய்கண்டமுதல்வரும் அருளிச் செய்தமை ஒப்பு நோக்குதற்கு உரியது.

புலித்தோல் உடுத்த விவரத்தைக் கந்தபுராணம்-ததிசி யுத்தரப்படலம் 100-101 ஆம் செய்யுட்களிற் காணக்.

நல்லர் ஆற்றவும் ஞானநன் குடையாதம்
மடைந்தவர்க் கருளிய
வல்லர் பார்மிசை வான்பிறப் பிறப்பிளர்
மலிகடல் மாதோட்டத்து(து)
எல்லை யில்புகழ் எந்தைகே தீச்சரம்
இராப்பகல் நினைந்தேத்தி
அல்ல வாசறுத் தரனடி யினைதொழும்
அன்பராம் அடியாரே. (5)

(இ-ள்): மலிகடல் மாதோட்டத்து—முத்து முதலிய வளங்கள் மிகுந்த கடற்கரையின்கண்ணதாகிய மாதோட்டம் என்னும் ஊரில் உள்ள, எல்லை இல் புகழ் எந்தை கேதீச்சரம்—முடிவில்லாத புகழையுடைய எமக்குத் தந்தையாகிய சிவபெருமான் விளங்கி நிற்கும் திருக்கேதீச்சரத்தை, இராப்பகல் நினைந்து ஏத்தி அல்லல் ஆச அறுத்து—இரவும் பகலும் சிந்தித்துத் துதித்தலால் துன்பத்திற்குக் காரணமாகிய மலமாயை கண்மங்களை முற்றிலும் கழுவி, அரன் அடியினை தொழும் அன்பராம் அடியார்—சிவபிரானது ஞானசத்து கிரியாசத்திகளாகிய இரண்டு திருவடிகளைத் தம் முடைய ஞானக் கிரியாசத்திகளுக்கு வியாபகமாகக்

கொண்டு தாடலைபோல் அடங்கி நின்று மெய்யன்பால் இன்புறு நிலையைப்பெற்றுள்ள அடியார்கள், ஆற்றவும் நல்லர்—உலகிற்கு உறுதியைக் கூறுதலில் மிகவும் நல்லர், ஞானம் நன்கு உடையர்—குற்றமற்ற மெய்யனர்வினை உடையர், தம் அடைந்தவர்க்கு அருள் சுய வல்லர்—தம்மைப் புகலாக அடைந்த பக்குவர்க்கு முதல்வன் திருவருளை விளங்கக் கேம்ய வல்லர், பார்(மிசை) வான்மிசை பிறப்பு இறப்பிலர்—நிலவுலகத்திலும் வின்னுலகத்திலும் பிறந்து இறப்பார் அல்லர் எறு.

குறிப்பு: இப்பாட்டுச் சிவஞானிகளுது தன்மையினையும் அவர் பிறப் பறுத்து வீடு பேறெய்துமாற்றையும் கூறிற்று. மேலைப்பாட்டு சிவஞானபோதத்தின் பத்தாஞ் சூத்திரப்பொருளையும், இதை அதன் பதிதென்று பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரப்பொருளையும் கருக்கொண்டு நிற்குந்தன்மை உணர்ந்து எத்துதற்கு உரியது. அன்பராம் அடியார் என்னும் தொடரில் அன்பு என்று அயரா அன்பையும் அதன் விளைவாகிய பேரின்பத்தையும் குறித்து நின்றது.

பேழை வார்சடைப் பெருந்திரு மகடனைப்
பொருந்தவைத் தொருபாகம்
மாழை யங்கயற் கண்ணிபால் அருளிய
பொருளினர் குடிவர்ப்புக்கை
வாழை யம்பொழின் மந்திகள் களிப்புற
மருவிய மாதோட்டக்
கேழல் வெண்மருப் பணிந்தநீண் மார்பங்கே
தீச்சரம் பிரியாரே. (6)

(இ-ள்): பெருந்திருமகள் தலை—பெரிய திருவை உலகிற்குப் பயக்கும் மகளாகிய கங்கையை, வார்சடைபேழை பொருந்த வைத்து—தமது நீண்ட சடையாகிய பெட்டியுள் ஆங்கி நிற்கும்படி வைத்து, ஒரு பாகம் மாழை அம் கயல் கண்ணிபால் அருளிய பொருளினர்—தமது இடப்பாகத்தைக் கயல்மீன் போன்ற மிகுந்த அழகுள்ள கண்ணையுடைய உழையார்மைக்குக் கொடுத்தருளிய பொருள்மையினை உடைய

வரும், கேழல் வெண் மருப்பு அணிந்த நீள் மார்பர்—திரு மாலின் பிறப்பாகிய பன்றியின் வெண்மையாகிய எயிற்றை அணியாகக் கொண்ட அகன்ற மார்பினே உடையவரும் ஆகிய சிவபிரானார், (கடவிடத்தார் கண்டு பூசித்து விரும்பிய பேறுபெறுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு); மந்திகள் களிப்புற மருவிய வாழை அம்பொழில் மாதோட்டக் கேதீச்சரம்—குரங்குகள் மகிழ்ச்சியோடு வாழும் அழகிய வாழைகளை யுடைய சோலைகள் நிறைந்த மாதோட்டத்தில் உள்ள திருக்கேதீச்சரத்தை, குடி வாழ்க்கை பிரியார்—தேவி குமாரர்கள் அடியார்களுடன் தாம் வாழுமிடமாகக் கொண்டு என்றும் பிரியாதுதங்குவர் என்று.

குறிப்பு: *பின் வரும் 7-ஆம் பாடவில் உள்ள “கடவிடங் கைதொழு” என்ற தொடர் சீங்க நேர்க்காக நின்று முற்பாடலிலும் பிற பாடவிலும் இயைந்து பொருள் தநும் பான்மையால், ‘வடகமிலையிலுள்ள சிவபிரான் மானுடர் அங்குச் சென்று பூசித்து வழிப்பட்டு விரும்பிய பேறு பெறுதற்கு இயலாமை கருதி, அம் மானுடர்க்கு எளி வந்து அருளும் பொருட்டாக வடகமிலையிற் போலவே திருக்கேதீச்சரத்திலும் குடவாழ்க்கை மன்னி என்றும் பிரியாது உறைவாயினார்’ எனக் ‘குடி வாழ்க்கை’ மன்னியாக்கு ஏதுவை விளக்கி நின்றது; அதனால், “கடவிடங் கைதொழு” என்ற அத்தொடர் சண்டும் அவாய் நிலையால் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. அவாய் நிலையாற் சொல் வருவித்து முடித்தலே வடநூலார் ‘அத்தியாகாரம்’ என்பர்.

கங்கையைக் கெருக்கடக்குதலும் உழையம்மையை உடன் இருத்தி உலகிற்கு அறக்கருணை வழங்குதலும் கருதினர் ஆத வின், “வைத்து, அருளிய பொருள்ளனர்”, என்று; இறைவன் செயல்கள் எல்லாம் பயன் குறித்தனவை என்பது கருத்து. இறைவனது பெருவடில் (விசுவரூபத்தில்) ஆகாயமே முடியும், அங்குள்ள செவ்வொளியே சடையும், நீராவியே கங்கை யும் ஆம் எனக்கொள்க. அந்நீராவியே மழையாகவும் ஆருக வும் வந்து வளந் தருதலின் ‘‘பெருந்திருமகள்’’ என்றார்.

இனி, “அருளிய பொருளினர் குடிவாழ்க்கை கேதீச்சரம்; நீள்மார்பராகிய அவர் அதனைப்பிரியார்” என இரு தொடராக வாத்து முடித்தலும் பொருந்தும். மாழை-அழகு.

கேழல் வெண் மருப்பணிந்த வரலாற்றைக் கந்தபுராணம்-தீசியத்தரப்படலம் 2-21 ஆம் செய்யடக்கிலும், கையைக் கடையில் வைத்த விவரத்தை 3-63-3-77 ஆம் செய்யடக்கிலும் உமாதேவியை இடப்பாகம்வைத்த வரலாற்றைத் தீசியத்தரப்படலம் 378-388 ஆம் செய்யடக்கிலும் காணக்.

பண்டு நஸ்வருக் கறழுயைத் தருளிப்பல்
லுலகினில் உயிர்வாழ்க்கை
கண்ட நாதனுர் கடவிடங் கைதொழுக்
காதலித் துறைகோயில்
வண்டு பண்செயு மாமல்ப் பொழின்மஞ்ஞா
நடமிடு மாதோட்டம்
தொண்டர் நாடோறுந் துதிசெய வருள்செய்கே
தீச்சர மதுதானே. (7)

(இ)-ன்: தேனீக்கள் பண்களை எழுப்பும் சிறந்த மலர்ச் சோலைகளில் மயில்கள் நடம் ஆடுகின்ற மாதோட்டத்தில் உள்ளதாகிய, திருத்தொண்டர்கள் நாள்தோறும் (இறைவரது) திருப்புகழைப் பாட (அதற்கு அவர் உவந்து) அருள் செய்யுந் தலமாகிய திருக்கேதீச்சரமானது மிகப் பழைய காலத்தில் சநகாதி நான்கு முனிவர்களுக்கு அறமுதற் பொருள்களை முதற்கண் உணர்த்தியருளி, அதனால் பல பிரிவுகளையுடைய நிலவுலகத்தில் மக்கள் அவ்வுறுதியிப் பொருள்களோக் குறிக்கொண்டு வாழ்தலை மேற்கொண்டு ஒழுகச்செய்த நலைவராகிய சிவபிரான் கடலாற் சூழப்பெற்ற உலகத்தார் கைகூப்பித் தொழும்பொருட்டு விரும்பி (எப்பொழுதும் விசேட சாந்தித்தியமாகி) உறைகின்ற திருக்கோயில் ஆகும் என்று.

ஞாப்பு: **சிவபிரான், தம்மைக் கடவிடங் கைதொழுது உய்யும் பொருட்டு மற்றும் பல தலங்களின் ஆலயங்களிலும் காதலித்து உறைவாராயினும், வடகைலையிற் போலவே ‘‘தென்பாலுவல் கிறு அருளும் பொருட்டுத் தமது சகல பரிவாரங்களோடும் எப்பொழுதும் விசேடசாந்தித்திய முடையராய் உறையுமிடம் இத்திருக்கேதீச்சரமே’’ என்னுங் கருத்தினை உள்ளடக்கி நின்றது இச்செய்யுள் எனக். இக்கருத்து, மேலைச்செய்யுளிலே ‘‘கேதீச்சரம் குடி வாழ்க்கை பிரியார்’’ என்று கூறி, அதனைச் சாலைத்து இங்கணங் குறிய வகையாற் பெறப்பட்டது. அதனால், ‘‘குடி வாழ்க்கை பிரியார்’’ என்னுங் தொடர் அவாய் நிலையால் ஈண் குடு வருவித்து, ‘‘எப்பொழுதும் விசேட சாந்தித்தியராகி

என்று உரைக்கப்பட்டது. 'மாதோட்டம்' என்னும் பதம் 'மாதோட்ட நகரிலுள்ளது' என்னும் பொருளை இலக்கணையாலுணர்த்தி, 'கேதீச்சரம்' என்பதற்கு அடையாய் நின்றது; 'கேதீச்சரம்' என்ற ஆலயத்தின் பெயர், இக்காலத்தில் அதனைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள மாதோட்டப்பகுதிக்குப் பெயராகி வழக்கின்பட்டதேயாகும்; அதுபோல என்றுணர்க கேதீச்சரம் அது—கேதீச்சரம் என்பதும் அவ்வாலயம்; அவ்வாலயம் தமக்கு அண்மையில் இல்லாமற் கடவிடையிட்டதார தேயத்தேயிருத்தல்பற்றி, 'அது' என்னுந் தாசக் கட்டுப் பெயராற் குறித்தார். தான், ஏ: அசை நிலைகள்,

"இனி இவ்வாறன்றி, 'கோயில்' என்பதனை எழுவாயாகவும், 'மாதோட்டம்' என்பதனை அதற்குப் பயனிலையாகவும் முதல் வாக்கியமாக்கி, 'அதுவே கேதீச்சரம்' என்பதனை இரண்டாம் வாக்கியமாக்கி, இரு வாக்கிய நிலைகொண்டு, 'வட கைலையில் என்றும் பிரியாது விசேட சாந்தித்தியராய் உறையும் நாதனுர் கடவிடங்கைதொழுது உய்யும்பொருட்டுக்காதவித்து வடகைலையிற்போலவே என்றும் மன்னிக் குடிவாழ்க்கை பிரியாது உறைகோயில் மாதோட்டத்தில் உள்ளது; அந்தக் கோயிலே கேதீச்சரம்' என யாற்று நீர்ப் பொருள் கோளாக உரைப்பினுமாம். அதுவே—அத்தன்மையதே; இப்பொருட்டு, 'அது': குறிப்புவினையால்ஜையும் பெயர்; ஏ: தேற்றப்பொருட்டு.

*இச்செய்யினிலும் மேலைச்செய்யினிலும் முதலீரடிகளிலும் சிவப்பிரானுக்கு எடுத்தோதப்பட்ட அடைமொழிகள், 'தேவர் கனும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த முனிவராதியரும் எந்தக் காலத்திலும் சென்று தம்மைத் தஞ்சமென்றடைந்து வேண்டும்போதெல்லாம் விரும்பிய பேறுபெற்று உய்யும்படியாக வடகைலையிற் சதாகாலமும் சாந்தித்தியராய் உறையுந் தன்மையராகிய சிவப்பிரான்" என்னுங் கருத்தினை உட்பொதிந்து ஓர்ந்துணர நின்றன; 'அவ்வடை மொழிகளாற் குறிக்கப்பட்ட வரலாறுகள், 'வடகைலையில் நிகழ்ந்த திருவருட்செயல் களாகிய நிகழ்ச்சியாய், இக்கருத்தினை ஓர்ந்துணரத்தக்க ஏதுவாகுஞ் குசகமாய் நின்றன' என்க.

தென்னி லங்கையர் குலபதி மலைநலிந்
தெடுந்தவன் முடிதின்டோள்
தன்ன லங்கெட அடர்ந்தவற் கருள்செய்த
தலைவனுர் கடல்வாயப்
போன்னி லங்கிய முத்துமா மணிகளும்
பொருந்திய மாதோட்டத்து(து)
உள்னி அன்பொடும் அடியவர் இறைஞ்சுகே
தீச்சரத் துள்ளாரே. (8)

(இ-ன்): திருக்கைலை மலையைப் பெயர்த்து எடுக்க முயன்ற தெற்கில் உள்ள இலங்கையில் வாழ்ந்தவர்க்கு அரசனுகிய இராவணனுடைய தலைகளையும் வலிய தோள் களையும் அவன்றன் செருக்கு அழியும்படி நெரித்து, பின் பிழையை உணர்ந்து பணிந்து இரந்து வேண்டிய அவனுக்கு ஸ்ஸ்ட ஆயுஞம் வாஞும் அருளிய முதல்வராகிய சிவப்பிரா ஞர், கடலின்கண் உள்ள அப்பொன்னும், ஒளியுள்ள முத்தும் மணியும் பொருந்திய மாதோட்டத்தில் உள்ள, அடியாவர்கள் தியானித்து அன்போடு தாழ்ந்து வணங்குதற்கு சாருவாகிய திருக்கேதீச்சரத்தில் என்றும் பிரியாது உள்ள ணர் எ-று.

நிற்பு: 'கடல்வாய பொன்'-என்பது பாடமாயின் கடவின்கண் உள்ள பொன் என உரைக்க. ஓற்றுமிக்க பாடத்திற்குப் பண்டறி சுட்டைக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

பூவி எனுமப் பொருகடல் வண்ணனும்
புவியிடந் தெழுந்தேரடி
மேவி நாடுநின் எடுயினை காண்கிலா
வித்தக மென்னுகும்
மாவம் பூகழும் கதலியும் நெருங்குமா
தோட்டநன் எகர்மன்னித்
நேவி தன்னேடுந் திருந்துகே தீச்சரத்
திருந்தவெம் பெருமானே. (9)

(இ-ன்): மாவும் கழுகும் வாழையும் நெருங்கியுள்ள மாதோட்டம் என்னும் நல்ல நகரில் கொரியம்மையோடு திருத்தமாகிய திருக்கேதிச்சரத்தில் நிலையாக எழுந்தருளியுள்ள பெருமானே! (நீ இங்ஙனம் வெளிப்பட இருத்தலால்) மலரவனுகிய பிரமன் அன்னப்பட்சி வடிவு கொண்டு ஆகாயத்து எழுந்து பறந்து சென்று தேடியும், அலைகள் வீசும் கடல்போன்ற நீலவன்னைத்தனுகிய திருமால் பன்றி வடிவாகிப் பூமியைத் தோண்டிச் சென்று நாடியும் அவ்விருவரும் முறையே உனது முடியினையும் இனையடிகளையும் காணமாட்டாதபடி கடந்து நின்ற உன் சாதுரியம் யாது ஆகும்? எ-று.

குறிப்பு: திருமால் பிரமனுக்குக் காணப்படாத நீ தேவியோடு யாவருங்காணத் திருக்கேதிச்சரத்தில் பிரியாது எழுந்தருளுதல் உன் அருமைக்கு இழுக்கு அன்றே என வினவுகிறோ. தேவர்க்கும் அரியன் ஆயினும் திருந்திய அன்பர்க்கு எளியன் என்பது கருத்து. “அருமையில் எளிய அழகே போற்றி” என்னுந் திருவாசகம் சன்னு ஒப்பிட்டு நோக்குதற்கு உரியது.

பூவுளான் எழுந்தோடியும், அப்பொரு கடல் வன்னன் புலி இடந்தும் மேனித் நாடிக் காணப்படுமைக்குக் காரணமாகிய (உன்) வித்தகம் என் ஆகும்? எங்க முதலாமடி ‘எதிர் நிரல் நிறைப்பொருள்கோன்’ வகையால் மொழிமாற்றிக் கூட்டுப்பொருள் கொள்ள நின்றது. வித்தகம்-சாதுரியம். காமர்-தியம், ‘நீ இங்ஙனம் வெளிப்பட இருத்தலால்’ என்பது ஆற்றலால் வருவித்துரைக்க நின்றது.

பிரம விட்டுணுக்கள் அடி முடி தேடிய விவரத்தைக் கந்த புராணம்-அடிமுடி தேடு படலத்திற் காணக.

புத்த ராய்ச்சில புனைதுகி வூடையவர்
புறநுரைச் சமனுதர்
எத்த ராகினின் ரூண்பவர் இயம்பிய
ஏழைமை கேளேன்மின்
மத்த யானையை மறுநிட உரிசெய்து
போர்த்தவர் மாதோட்டத்து)
அத்தர் மன்னுபர் லாவியின் கரையிற்கே
தீச்சரம் அடைமின்னே.

(10)

(இ-ன்): (நல்லோர்களே,) புத்த சமயத்தவராய்ச் சில ஆய்வுரைகளைப் படைத்துச் சூறும் மஞ்சள் உடையை உடுப் பவரும், வேதாகமங்களை ஒப்பாத (அங்கீகரியாத) புறச் சமயம் பற்றி நின்று நம்மனேரை இகழ்ந்து சூறும் உரைகளைக் கொண்ட சமன் சமயத்து மூடர்களாகிய, வஞ்சனையுடையராய்த் தெருவில் நின்று உண்பவரும் ஆகிய இவர்கள் ஆரவாரமாகப் பேசும் அறிவின்மையைப் புலப்படுத் தும் பேச்சுக்களைப் பொருட்படுத்திக் கேளாதீர்கள். கயாக்கரனுகிய மதமயக்கத்தையுடைய யானையைக் கலங்கும்படி கொன்று அதன் தோலை உரித்துத் தம் திருமேனிமேற் போர்த்துக்கொண்ட நம் தந்தையாகிய சிவபிரான் நீங்காது எழுந்தருளியுள்ள, மாதோட்டத்திலே பாலாவி தீர்த்தக் கரையில் பொருந்திய திருக்கேதிச்சரஞ் சென்று தொழுமின்கள் எ-று.

குறிப்பு: தொழுமதால் இசபரத்துயர் நீங்கி இன்புறலாம்-என்னும் முடிவுரையைக் குறிப்பெச்சத்தாற் கொள்க.

*இனி, பின் சராடிகளுக்கும் ‘மாதோட்டத்து அத்தர் + மத்த யானையை மறுகிட உரிசெய்து போர்த்தவர்; (அன்னர்) மன்னு பாலாவியின்கரையிற் கேதிச்சரல் அடையின்’ என இரண்டு வாக்கியமாகக்கொண்டு,

“மாதோட்ட நகரம் எழுந்தருளிய உலகுமிர்கட்டகல்லாம் பரமாதாவாயுள்ள சிவபெருமானங்கள், காசியிலிருந்த முனிவர் கூட்டத்தைக் கொல்லக் கருதிக் கயாக்கரனுகிய மதமிக்க யானை செருக்குற்றுச் செல்லுதலும், அம்முனிவர்கள் அஞ்சியோடிக் ‘காசி விசுவநாதா, அபயம்’ என்று ஒலமிட்டு அங்கேயுள்ள தமது ஆயைத்துட்ட புகுந்து தம்மைச் சரணமடைந்தாராக, அப்பொழுதும் அவ்யானை அங்கும் விடாது தொடர்ந்து கொல்ல நெருங்கியமையால், சரணைக்கர்களாகிய அம்முனிவர்களை அவ்வாபத்தினின்றும் நீக்கிக் காத்தற் பொருட்டாக, தாம் வெளிப்பட்டு அசரனுகிய அவ்யானையைக் கொன்று அதன் தோலைத் தம் திருமேனியிற் போர்த்தருளிய பெருங்கருணையாளராவர்; அத்தகைய பெருமானது அநுக்கிரகத்தை இலகுவிற் பெறவேண்டின், அவர் மன்னிய கேதிச்சரத்தை அடைந்து அவரை அன்புடன் வழிபடுக்கள்; வழி

பட்டால், அவர் தம் பெருங்கருணையால் உங்கள் பிறவித் துன்பங்களையெல்லாம் நீக்கி, இம்மை மறுமையின்பங்களையும், முத்தியின்பத்தையும் உங்களுக்குத் தந்து காத்தருவார்''

என்று இங்னம் பொருள் உரைப்பினும் அமையும். இதற்கு இடையிலே வருவிக்கப்பட்டவை இஸையெச்சத்தாலும், இறுதியில் வருவிக்கப்பட்டதாய் அடைதலை பயணிக் குறிப்பதாயுள்ள தொடர் குறிப்பெச்சத்தாலும் வருவித்துரைக்க எஞ்சினிஸ்றன்

*மத்த-மதவெறி கொண்ட, போர்த்தவர்: தெரிந்தெல்லையாலையும் பெயர்; இது 'அத்தர்' என்னும் எழுவாய்க்குப்பயனிலையாய், அப்பெருமான் சர்வவல்லமையும் சரணடைந்தாரைக் காக்கும் பெருங்கருணையு மாகிய இயல்புகளையுடையவர் என்பதைப் புலப்படுத்தி நின்றன. இவ்வாக்கியப் பொருளானது பின்வரும் வாக்கியப்பொருள்களை உறுதிப்படுத்தும் ஏதுப்பொருளாந் தன்மையைத் தன்னகத்தேபொதிந்திருத்தலும் ஓர்ந்துணர்ந்தபாலது.

யானையுரி போர்த்த விவரத்தைக் கந்தபுராணம்-ததிசியுத்தரப்படலம் 128-153 செய்யுட்களிற் காணக.

மாடெ லாமண முரசெனக் கடலின

தொலிகவர் மாதோட்டத்(து)

ஆட லேறுடை யன்னால்கே தீச்சரத்

தடிகளை யணிகாழி

நாடு ஓர்க்கிறை ஞாளசம் பந்தன்சொல்

நவின்றெழு பாமாலீப்

பாட லாயின பாடுமின் பத்தர்கள்

பரகதி பேறலாமே.

(11)

(இ-ன்): அன்பர்களே! பக்கமெங்கும் கடலொலியானது மணமுரசின் ஒலிபோலப் பிற ஒசைகளை அடக்கி எழுகின்ற மாதோட்ட நகரில் உள்ள வெற்றியையுடைய விடையை ஊர்தியாகவும் கொடியாகவும் கொண்ட முதல்வனுகிய, திருக்கேதீச்சரத்தில் விளங்கி நிற்கும் முதலாசிரியனை, நிலவுகிற்கு அணியாகவுள்ள சீர்க்காழி நாட்டுள்ளார்க்குத் தலை

வனுகிய ஞானசம்பந்தஞனவன், புகழைச் சொல்லி ஏத்து நலால் உண்டாகிய பாமாலீயாகிய இத்திருப்பதிகப் பாடல் களைப் பாடுங்கள். மேலான பதவியையும் முத்தியையும் பெறுதல் இம்மையிலும் கைக்கூடும் எ-று.

நூற்பிபு: கவர்தல்-உள்ளத்தைக் கவர்ந்து இன்புறுத்தலும் ஆம். சொல்புகழ். நவின்று எழு-நவிலுதலினால் எழுந்த;

*'நவின்று' என்னுஞ் செய்தென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் காரணப் பொருட்டு. நவிலுதல் - சொல்லித்துதித்தல். ஆடல் - வெற்றி, வீரம். 'சொல் நவின்று' என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை ஒரு சொன்னிர்மையாய் நின்று 'அடிகளை'என்பதற்கு முடிபாயிற்று; அடிகளது புகழை நவின்று என்பது கருத்து. பரகதி-மேலான பதவி (=மேலான நிலைமை-துன்ப நீக்கமும் இன்ப வாழ்வும் குறித்தது); முத்தி: [இரட்டும் மொழிதல்]. பதிகத்தின் பயன் முதலிய கூறிய பாடல் இது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இப்பதிக வரலாற்றினைக் குறிக்கும்

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்நகரில் அமர்ந்தங்கள் இளிதுமேவி

ஆழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கும் ஈழந் தன்னில் மன்னுதிருக் கோணமலை மகிழ்ந்த செங்கள்

மழவிடையார் தமைப்பேர்றி வணங்கிப் பாடுச் சென்னிமதி புனைமாட மாதோட்டத்திற்

ரிருக்கேதீச் சரத்தன்னால் செய்ய பாதம் உண்ணியிகப் பணிந்தேத்தியன்ப் ரோடுசுந் கங்கம் உலவாத கிறிபெற்றுச் சூடுகை யற்றார்.

(இ—ன்): அந்நகரில் அமர்ந்து அங்கண் இனிது மேவி— அத்திருப்பதியில் விரும்பி இனிதாக அவ்விடத்து எழுந் தருளி; ஆழிபுடை சூழ்ந்து ஒலிக்கும் ஈழந்தன்னில்—கடல் புடை சூழ்ந்து ஒலிக்கும் ஈழநாட்டில்; மன்னு திருக்கோண மலை மகிழ்ந்த செங்கண் மழு விடையார் தமைப்போற்றி வணங்கிப் பாடி—நிலைபெற்ற திருக்கோணமலையில் மகிழ்ந்து எழுந்து அருளியிருக்கும் சிவந்த கணகளையுடைய இளமை பொருந்திய இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்ட சிவபெரு மாணத் துதித்து வணங்கிப் பதிகம் பாடி; சென்னிமதி புனைமாட மாதோட்டத்தில்—சிகரத்தின்கண் சந்திரனைச் சூடிய மண்டபங்களையுடைய மாதோட்டம் என்னும் திருப் பதியில்; திருக்கேதீச்சரத்து அண்ணல் செய்ய பாதம் உன்னி—திருக்கேதீச்சரம் என்னும் ஆலயத்தில் எழுந்தரு ளிய சிவபெருமானது சிவந்த திருவடிகளை மனதிற் சிந்தித்து; மிகப்பணிந்து ஏத்தி—மிகவும் வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடி; அங்பரோடும் உலவாத கிழி பெற்றூர் உவகையுற் றூர்—திருவடியார் திருக்கூட்டத்தோடு உலவாக்கிழி பெற்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் மகிழ் கூர்ந்து அருளினார் — எ-று.

—ஆறுமுகத்தம்பிரான் உரை. (திருஞா. பு. 890)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

வ—
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
அருளிச்செய்த

திருக்கேதீச்சரத் திருப்பதிகம் (உரையுடன்)

திருப்பதிக வரலாறு.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சேரமான் பெருமாள் நாயனாருடன் திருவிராமேச்சரம் பணிந்து அவ்வூரில் தங்கியிருந்தபோது திருக்கேதீச்சரத்தினை அத்திக்கு நோக்கித் தொழுது நினைந்து துதித்துப் பாடியரு ளியது இப்பதிகம்.

ஏழாந்திருமுறை 80 ஆம் திருப்பதிகம்.

பண—நட்டபாடை

இராகம்: நாட்டை

திருச்சிற்றம்பலம்.

நந்தார்படை ஞான்பசு வேறிந்நளை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி பேர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரேலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

(இதன் பொருள்): உயர்ந்தோர் தம்முடைய உள்ளத்தே ஸ்பு நிறைந்து [மிகு பக்கி கொண்டு] அதனால் அடையப் பறும் அறிவு உருவினனும், விடையை ஊர்பவனும், மத நிரால் நினைந்த தொங்குகின்ற வாயினையும் மதிமயக்கத் தீணியும் உடைய செருக்குள்ள (கயாசரஞ்சிய) யானையினாகு தோலை உரித்துப் போர்த்துக்கொண்ட உமை மனைள றும், திருமால் முதலிய இறந்தவர்களுடைய எலும்பை

அனிபவனும் ஆகிய சிவபெருமான் அன்பர்களாகிய அடிய வர்கள் தொழும் பாலாவி யாற்றங்கரைமேல் திருக்கேதீச் சரத்தில் எழுந்தருளியுள்ளான். (என்றவாறு)

குறிப்பு: நத்தார்படை என்னுந் தொடரை நத்து ஆர்பு அடை எனப் பிரிக்க. நத்து-அங்பு: எழுவாய் அவாய் நிலையான் வந்தது. ‘நத்து ஆர் படை’ எனப் பிரித்து, ‘அங்பு பொருந்திய சேணையுடைய’ என்றுரைத்து, ‘நத்து ஆர்’ என்ற அடையைப் பூத்தப்படைக்கு ஏற்றினும், ‘சங்கு (கரத்தில்) பொருந்திய படைக்கலம்’ எனப்பொருள் கொண்டு, மூப்புரம் எரித்தபோது கொண்ட அம்பாகிய திருமாலுக்கு ஏற்றினும் பொருந்தும். பத்து-பற்று. ‘நீணகவிழ் வாயையுடைய யானை, மத்தயானை என அடைகள் தனித்தனி யியென்து பொருள்பயக்கும். ‘ஏற்றிந் நணை’, ‘மத்தம் மத’ என்ற தொடர்களின் இடையேயுள்ள மெய்கள் விரித்தல் விகாரம்.

கூடுவார்பொடி நீறுந்நல் துண்டப்பிறை கீரும் கடமர்களி யானையுரி யணிந்தகறைக் கண்டன் படவேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல் திடமாவறை கின்றுன்றிருக் கேதீச்சரத் தானே. (2)

(இ-ள்): சுடப்பட்ட நுன் பொடியாகிய திருநீற்றையும், சளங்கமில்லாத பிறைத்துண்டையும், கிழிக்கப்பட்ட சிலைக்கச்சையும், மதம் நிறைந்த செருக்கினையுடைய யானையினது தொலையும் அணிந்த ஆலகால நஞ்சாகிய கறையைத் தொற்றுவிக்கும் கழுத்தையுடைய சிவபெருமான் பட மெடுத்த நாகம்போலும் இடையிணையுடைய உமையம்மை யோடு பாலாவியாற்றின் கரைமேல் திருக்கேதீச்சரத்தானைய் நிலையாகத் தங்கியிருக்கின்றன் எ-று.

குறிப்பு: வார்-துட்பம்; ஏர்-உவம உருபு; படம்-ஆ துபெயர்; உம்மை யைப் பிறை, உரி என்பவற்றேருந்கூட்டுக்.

அங்கம்மொழி யன்னுவ ரமர்தொழு தேத்த வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில் பங்கஞ்செய்த பிறைதுடினன் பாலாவியின் கரைமேற் செங்கண்ணர வகைத்தான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே. (3)

(இ-ள்): தக்கனுல் கலைகள் குறைந்தழியச் சாபமிட்டு மாணபங்களு் செய்யப்பட்ட சந்திரன் தஞ்சமென்றைந்து வணங்கி வேண்ட அவனது ஒரு கலையாயின் பிறையைச் சூடினவனும் சிவந்த கண்ணையுடைய பாம்பைக் கச்சாகக் கட்டிக்கொண்டவனுமாகிய சிவபிரிரான் வேதத்தின் அங்கங் களை ஒதுகின்ற அந்தணர்களும் மற்றும் அவர் போன்ற இயல்புகளையுடையவர்களும் தேவர்களும் வணங்கித் துதிக் கும்படி மரக்கலம் நிறைந்த கடற்கரையிலுள்ள மாதோட்டம் என்னும் நல்ல நகரில், பாலாவியின் கரைமேல் திருக்கேதீச்சரத்தில் உளன். எ-று.

குறிப்பு: இறைவன் தண்ணையுடைந்தாருடைய குறை குற்றங்களை நீக்கி அருளுதல் குறிக்கப்பட்டது. செய்த-செய்யப்பட்ட கருத்தா வருவிக்கப்பட்டது.

கரியகறைக் கண்டனல்ல கண்மேலோரு கண்ணுன் வரியசிறை வண்டியாழ்செயு மாதோட்டநன் னகருள் பரியதிரை யெறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல் தெரியும்மறை வல்லான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே. (4)

(இ-ள்): கருநிறமுள்ள நஞ்சை அணிந்த கழுத்தினனும், இரு கண்களுக்கு மேலாக ஒரு கண்ணை நெற்றியிலே உடைய வனும், ஆராயப்படும் வேதங்களை அருளியவனும் ஆகிய சிவபிரான் இரேகைகளையுடைய சிறகுகள் கொண்ட, வண்டு கள் யாழின் இசைபோன்ற இசையைச் செய்யும் மாதோட்ட நன்னகருள் பருத்த அலைகளை வீசிக்கொண்டுவரும் பாலா வியின் கரைமேல் திருக்கேதீச்சரத்தை இடமாகக் கொண்டு உளன் எ-று.

குறிப்பு: நெற்றிக்கண் விருபாக்கமாகவின், ஏனையவை நல்ல கண் எனப் பட்டன.

அங்கத்துறு நோய்களாடி யார்மேலோழித் தருளி வங்கம்மலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரில் பங்கஞ்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல் தெங்கம்பொழில் துழுந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே. (5)

(இ-ன்): தன் அடியார் மேல் அவர்தம் உடம்பில் பொருந்தும் நோய்களை நீக்கியிருஞும் சிவபிரான் தன் இடப்பாகத் தில் உள்ள உமையம்மையுடன் மரக்கலங்கள் நிறைந்த கடற்கரையிலுள்ள மாதோட்ட நன்னகரில் பாலாவியின் கரைமேல் தென்னஞ்சோலை குழந்துள்ள திருக்கேதீச்சரத்தை இடங்கொண்டுள்ளன் எ-று.

குறிப்பு: அங்கம்-உடம்பு. அருளி:- வினைமுதற் பொருளையுணர்த்திய இரண்டிற்கு விணப்பெயர்.

வெய்யவினை யாயவடி யார்மேலாழித் தருளி வையம்மலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகில் பையேரிடை மடவாளோடு பாலாவியின் கரைமேல் செய்யச்சை முடியான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே. (6)

(இ-ன்): அடியார் மேல் வரும் கொடிய பிராரத்த வினையை உயிரைத்தாக்கி வருத்தாது உடல் ஊழாய்க் கழி யும்படி அருள்பவனும் சிவந்த சடைமுடியானுமாகிய சிவபிரான் படத்தையுடைய நாகம்போலும் இடையினையுடைய உமையுடன் உலகில் உள்ளார் நினைந்து மகிழ்ச்சி நிறைகின்ற கடற்கரையில் உள்ள மாதோட்ட நன்னகரில், பாலாவியின் கரைமேல் உள்ள திருக்கேதீச்சரத்தை இடமாகக் கொண்டுளன் எ-று.

குறிப்பு: ஷப-படம்; அந்த ஆகுபெயராய்ப் பாம்பை உணர்த்திற்று. அருளி:- விணப்பெயர்; முற்செய்யுளிற்போலவே கொள்க; வருஞ் செய்யுளிலும் அதுவே.

ஊனத்துறு நேர்ய்களடி யார்மேலாழித் தருளி வானத்துறு மலியுங்கடன் மாதோட்டநன் னகில் பானத்துறு மொழியாளோடு பாலாவியின் கரைமேல் ஏனத்தெயி றணிந்தான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே. (7)

(இ-ன்): அடியார் மேல் உவ்விடத்து (நிலவுகத்து) வந்து பொருந்துவனவாகிய துன்பங்களை நீக்கியிருள்வோ

நுகிய, பன்றியின் கொம்பை அணிந்த சிவபிரான் வெண்மை யான் சங்குகள் பொருந்திய நீர் நிறைந்த கடற்கரையில் உள்ள மாதோட்ட நன்னகரில் பாலாவியின் கரைமேல் தன் இனிமைத் தன்மையைப் பெறுதற்குப் பாலும் அவாவுவதற் கேதுவாகிய இனிய மொழியையுடைய உமையம்மையுடன் திருக்கேதீச்சரத்தை இடமாகக்கொண்டு வீற்றிருக்கின்றுன் எ-று.

குறிப்பு: ஊன-உவ்விடம்; அத்து: சாரியை. ‘ஊனம்’ குறைவு எனக் கொண்டு குறையறிவு பொருந்திய நிலைமையாகிய சகலநிலையில் உறும் எனினும் பொருந்தும். வானத்துறு; வால் + நத்து + உறு; வால்-வெளியை, நத்து-சங்கு; ‘நந்து’ என்பது ‘நத்து’, எனவித்தல் விகாரமாயிற்றுத் தொடை நோக்கி. பானத்துறு-(பால் + நத்துறு)-பால அவாவுகின்ற. திருமாலின் பிறப்புக்களுள் ஒன்றுகிய வராகத்தின் செருக்கை அழித்துக் கைக் கொண்ட எயிற்றை அணிந்தான் என்பது வரலாறு.

அட்டன்னம் காவலரை தன்மேலர் வார்த்து மாட்டுண்டுவண் டாலும்பொழின் மாதோட்டநன் னகிற் பாட்டவரி நுதலரளோடு பாலாவியின் கரைமேல் சிட்டன்தமை யரள்வான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே. (8)

(இ-ன்): அட்டமூர்த்தம் எனப்படும் எண்வகை வடிவங்களையுடையவனும் மேலோனும் நம்மை ஆள்வோனுமாகிய சிவபிரான் வண்டுகள் தேணையுண்டு ஓலிக்கும் பொழில் மூழ்த மாதோட்ட நன்னகரில் பாலாவியின் கரைமேல் அளாயில் பாம்பினை நாணைக அழிகுறக் கட்டிக்கொண்டு, பட்டாத்தை அணிந்த இரேகை பொருந்திய நெற்றியை படைத்தை அணிந்த திருக்கேதீச்சரத்தில் எழுந்தருளியுளன். எ-று.

குறிப்பு: *அட்டன்-அட்டமூர்த்தங்களையுடையவன்; அட்டம்-எட்டு; ‘அந்த’ என்ற வட்டசொல்லின் திரிபு; இது தொகைக்குறிப்பு மொழியாக நின்று சிவபிரானுக்குச் சொல்லப்படும் எண்வகை வடிவங்களையுணர்த்தியது; அவ்வடிவங்களாவன: நிலம், நீர், சந்தி, காற்று, வெளி என்னும் பஞ்ச பூதங்களும், சூரியனும், சந்தி, காற்று, வெளி என்னும் பஞ்ச பூதங்களும், சூரியனும், சந்தி,

திரனும், இயமாநனுமாம்; இயமாநன்-ஆன்மா, திருக்கேதீசரத்தான்: குறிப்புவினைமுற்று.

அட்டன் சிட்டன் நமை ஆள்வான் ஆர்த்து நுதலாளொடு திருக்கேதீசரத்தான் எனக் கூட்டுக.

மூவரென விருவரென முக்கண்ணுடை முர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும்பொழின் மாதோட்டநன் னகரிற்
பாவம்வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவனெனை யாள்வான்றிருக் கேதீசரத் தானே. (9)

(இ-ள்): அயன் அரி அரன் என்னும் மூவர்க்குங் காரணரா யுள்ளவர் எனவும் சத்தி சிவம் என்னும் இரு வடிவு கொண்ட வர் எனவும் உலகினர் உணரும்படி நின்ற முக்கண்ணரும் நீலலோகிதமாகிய ஓளிவடிவினைமும் (: தேவன்) என்னையாள்வோனும் ஆகிய சிவபிரான், மாங்கனி தூங்கும் சோலை களையுடைய மாதோட்ட நன்னகரில் பாலாவியின் கரை மேல் பாவத்தை நீக்கிக்கொள்ளும் உலகரும், இருவினைகளையும் அறுக்கும் சத்திநிபாதரும் பயில்கின்ற திருக்கேதீசரத்து உள்ளன் எறு.

ஞாபிபு: “‘மூவர்க்குங் காரணர்’ என்பதை ‘மூவர்’ என்று காரணத்தைக் காரிய வாக்கத்தாற் கூறியது உபசாரவழக்கு. ‘நின்ற’ என்பது சொல்லெச்சத்தால் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. ‘தேவன் என்யாள்வான்’ என்னும் எழுவாய்க் கூற்றுப்பதங்கள் ‘முக்கண்ணுடைய முர்த்தி’ என்பதன் பின்னர்க்கொண்டு கூட்டி யுரைக்க நின்றன. முக்கண்ண உடைமை மூவரென நின்றமையினையும், நீலச்செம்மைமொளியுடைமை [- நீலலோகிதன்] ‘இருவரென’ நின்றமையினையும் குறிக்கும் என்பது ‘மூவரென-இருவரென-முக்கண்ணுடை முர்த்தி-தேவன்’ என்ற தொடரின் கருத்தாகும்.

இறைவனது வலக்கண்ணிலிருந்து அயனும், இடக்கண்ணிலிருந்து அரியும், நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து உருத்திரனும் தோன்றியமையைப் புராணங் கூறும்; இறைவனது ஓளிவடிவு பெண்ணமுகும் ஆணமுகுங்கொண்ட கிருஷ்ணபிங்கள் நீற முடைமையை [நீலலோகிதன்] வேதம் கூறும்.

கறையார்கடல் குழந்தகழி மாதோட்டநன் னகருள் சிறையார்பொழில் வண்டியாற் செயுங் கேதீசரத் தாஜை மறையார்புக ழரன்னடத் தொண்டன்னுரை செய்த குறையாத்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினையே.(10)

(இ-ள்): கருமை நிறம் பொருந்திய கடல் குழந்த, உப்பளங்கள் உள்ள மாதோட்டம் என்னும் பெயருள்ள நல்ல நகரில், சிறகுகள் பொருந்திய வண்டுகள் யாழில் இசை போன்ற இசையைச் செய்யும் பொழில்களின் நடுவில் உள்ள திருக்கேதீசரத்திற் குடிகொண்டெடுமுந்தருளிய பரமஜை மறைகளை ஒதும் புகழையுடைய ஆரூரனுகிய அடிமைத் தொண்டன் பாடிய திருவருள் குறைவின்றி மிகுவதற்குச் சாதனமாகிய தமிழ்ப்பாடல்கள் பத்தினையும் ஒருவர் பாடி வழிபட அவரைக் கொடியனவாகிய வினைகள் பொருந்தா தொழியும் [வருத்தாது கழியும்] எறு.

குறிப்பு: மறை ஆர் புகழ்-மறையை ஆர்த்தலால் வரும் புகழ்; ஆர்த்தல்-பன் பொருந்தப் பாடியருந்தல்; மறை-தமிழ் மறை; ‘நமக்கும் அன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க-அற்சனை பாட்டே ஆகும், ஆதலால் மன்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ் பாடுகள் ஒர் தூமறை பாடும் வாயார்’ என்னும் திருத்தொண்டர் புராணம் சண்டுச் சிந்திக்கற்பாலது.

*இனி, “‘மறை ஆர் புகழ் ..... உரை செய்த குறையாத்தமிழ்’ என்பதற்கு, ‘நால்வேதங்களிலே பொருந்தியள் அப்பிரான் புகழை ஆரூரன் எடுத்து விரித்துப் பாடித் துதித் த தமிழ்ப்பாடல்கள் [- வேதசாரமாகிய தமிழ்ப்பதிகம்]’ என்று பொருள் கொள்ளினும் அமையும்.

*இச்செய்யுள், இத்திருப்பதிகத்தினைப் பக்தியுடன் நியமமாகப் பாராயணஞ்செய்வார்க்கு எய்தும் பயன் முதலாயினவற்றைக் குறிக்கும் பாயிரமாகிய திருக்கடக்காப்புச் செய்யளாம் எனக்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருப்பதிக வரலாற்றினைக் குறிக்கும்
பெரியபுராணச் செய்யுள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்னுமிரா மேச்சரத்து மாமணியை முன்வணங்கிப் ·
பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பயில்கின்றூர் பாம்பனிந்த
சென்னியர்மா தோட்டத்துத் திருக்கேதீச் சரஞ்சரந்த
சொன்மலர்மா லைகள்சாத்தித் தூரத்தே தொழுதமரந்தார்.

(இ-ள்): இராமேச்சரத்து மன்னு மாமணியை முன்
வணங்கி—திரு இராமேச்சரத்தில் வீற்றிருக்கும் சிந்தாமணி
போலும் பெருமானை எதிர் வணங்கி; பன்னு தமிழ்த்
தொடை சாத்திப் பயில்கின்றூர்—கீர்த்தி பெற்ற தமிழ்ப்
பாமாலை சாத்தி வசிப்பவராகிய அந்நாயனூர்; பாம்பனிந்த
சென்னியர்—பாம்புகளை அணிந்த சடையையுடைய பரமர்
உறையும்; மாதோட்டத்துத் திருக்கேதீச்சரம் சார்ந்த—
மாதோட்ட நன்னகரிலுள்ள திருக்கேதீச்சரத்தைச் சுட்டிய;
சொன் மலர்மாலைகள் — சொற்களாகிய மலர்களால்
தொடுத்த திருப்பதிகப்பாமாலையை; தூரத்தே தொழுது
சாத்தி அமர்ந்தார்—அங்கு இருந்தே வணங்கிச் சாத்தி
யருளி அமர்ந்திருந்தார்—என்றவாறு.

குறிப்பு: பயில்கின்றூர் சார்ந்த மாலைகள் சாத்தி அமர்ந்தார் என
இயையும்.

—ஆறுமுகத்தம்பிரான் உரை. (சேரமான். 4. 109)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கேதீச்சரத் தேவாரத் திருப்பதிகவுரை
முற்றிற்று.

எங்கள் அடுத்த வெளியீடுகள்

1. சேக்ஷியர் பிள்ளைத்தமிழ் பண்டிதர் மு. கந்தையா, ப. ஏ., செய்த விளக்கவுரையுடன்.
2. பெரியபுராணம் என்னும் திருத்தொண்டர் புராணம் — மறைத்திரு ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் உரையுடன்.

சேக்ஷியர் நாயனுர் புராணம்
—மறைத்திரு ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள்
உரையுடன் விலை ரூபா 2/50

யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுத் தமிழ்நாற் பதிப்பு
விற்பனைக் கழகம் —(வரைவுள்ளது)

செப்டியூர் மடம் :

: வட்டுக்கோட்டை